

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XV. ČÍSLO 12 DECEMBER 2007

Betlehemské svetlo:
Plamienok
pokoja a lásky
prežiar
Vianočné sviatky

**Netradične dlhé pozvanie - Rozhovor o Betlehemskom svetle
Žil pre dobro národa a Cirkvi - s. M. Petronela Fábiková, FDC
Pozvánka do Sydney - Svätá rodina ako inšpirácia
Poďakovanie CPR - Oznamy a vianočný program bohoslužieb**

Svätá omša na slávnosť Krista Kráľa 25.11.2007 a odhalenie pamätnej tabule pri príležitosti 100. výročia narodenia Prof. Mikuláša Mišíka

NETRADIČNE DLHÉ POZVANIE

Úvodník

Bolo to pred siedmimi rokmi. Na okná nám kloपालo nové milénium a oslavy príchodu nového roka mali byť bujaré. Aj tie Vianoce boli pre mňa zaujímavé. Z rôznych dôvodov som nebol na spovedi. Mal som akúsi krízu, čo však v šestnástich rokoch nie je nič výnimočné. Mama bola veľmi chorá, mnoho vecí bolo úplne odlišných od všetkých predchádzajúcich Vianoc. Skratka boli to divné Vianoce a ani neviem, prečo som sa vtedy rozhodol posledné chvíle 20. storočia prežiť vo farskom spoločenstve.

Od úvodu sa nedialo nič výnimočné. Pozrel som sa na zábavný program, ofrflal ho a s mojou spoločnosťou sme sa veselo zabávali. Polnoc sa blížila. Začali sme sa presúvať do centra mesta. Prichádzali sme sa k námestiu a bolo treba sa rozhodnúť. Väčšina z nás mladých išla do kostola na adoráciu. Len niektorí išli na námestie pozrieť sa na ohromný ohňostroj.

Po asi päťminútovom pobíhaní po námestí som sa ocitol v kostole. Chcel som len nazrieť a vrátiť sa na námestie. V kostole bola vyložená Sviatosť oltárna, nuž som aj ja pokľakol. Začal som sa narýchlo zamýšľať nad svojim životom. Ticho ma celého preniklo a zrazu som sa intenzívne modlil. Z kostola som už neodišiel.

Nemôžem povedať, že som dovtedy žil nejaký výnimočne zlý život, to isto nie. Ale v poslednom období som sa začínal dávať na zlé chodníčky. So zlou partiou príležitostne popíjať, robiť hlúposti a do kostola chodiť len sviatočne každú nedeľu, aby sa nepovedalo. Sviatosťný život bol na bode mrazu. Zrazu som sa odhodlal čosi zmeniť. S príchodom jubilejného roka zanechať starý život so všetkým čo k nemu patrilo. Isto na mňa v tom tichu zapôsobil Duch Svätý a polnočné požehnanie som precítil veľmi intenzívne. Keby okolo mňa nebolo toľko ľudí, asi by som sa aj

rozplakal. Farská mládež potom začala vyspevovať pesničky. Stáli sme v kruhu a spievali si ukazovačky. Trochu som sa musel hanbiť, že som mnohé z nich nepoznal. Aj to svedčilo o tom, že som v poslednej dobe z aktívneho farského života akosi vypadol.

Silvester sa prelomil v nový rok, farská zába-va gradovala. Mal som akýsi radostný pocit. Odhodlanie zmeniť sa, byť lepším, nežit' priemerne, to vo mne vyvolávalo radosť a taktó radostne sa skončil aj celý Silvester.

Dnes viem, že to, čo som prežil sa volá obrátenie. Hneď druhý deň som bol pomôcť upratovať sálu. Našiel som si nových priateľov. Šiel som na spoveď. Začal som s bratom chodiť takmer každý deň do kostola a v sobotu na streťká. Bolo to veľmi intenzívne obdobie a niekedy som trochu smutný, že sa teraz už neviem tak odhodlať. Každý deň som videl, ako sa mením k lepšiemu...

Časom som sa stal veľkým organizátorom aktivít pre farskú mládež. Cítil som, že ako prejav svojej vďaky Bohu za tie silvestrovské chvíle by som mal prebrať štafetu. Veď aj mne niekto pomohol a zorganizoval Silvestra, kde som sa obrátil. Zo svojej skúsenosti som pochopil, že treba mladým ľuďom dávať možnosť prehodiť výhybku na správnu koľaj. Preto som sa chopil organizovania nasledujúceho Silvestra, čo mi ostalo až doteraz.

Minulý rok bol kritický. Na silvestrovskej adorácii nás bolo málo. A bol som z toho smutný. Ale rozhodnutie, či ísť na polnoc do kostola, alebo nie musí byť slobodné. Viem to, veď som to spoznal na vlastnej koži. Len dobrovoľne sa môžeme rozhodnúť pre veľkú zmenu.

Touto cestou pozývam všetkých mladých na farský Silvester v jedálni Združenej strednej školy stavebnej na ulici Vansovej. Cez polnoc budú dvere nášho farského kostola otvorené. A v jeho vnútri, v tom tichu sa môžu stať veľké veci. Stretneme sa tam?

Alojz Vlčko

DNES NA SLOVÍČKO o Betlehenskom svetle

Vianoce sa u skautov jednoznačne spájajú aj s tradíciou roznášania svetla z Betlehemu. Možno sa budete diviť, ale história Betlehenského svetla siaha pomerne ďaleko do minulosti, kedy bolo ešte slovo skaut neznámym pojmom.

Legenda o prvom betlehenskom svetle hovorí, že na výzvu pápeža Urbana II. sa na križiacku výpravu do Jeruzalema vydala aj skupina mladých rytierov z Florencie. Jeden z nich sa zaviazal, že ak sa im podarí oslobodiť mesto, prinesie domov z Betlehema plamienok svetla ako symbol nádeje pre obyvateľov Florencie. Po troch rokoch útrap, ciest a bojov, tesne pred Vianocami v roku 1099, dorazili mládenci do Florencie. Plameň, ktorý sa im podarilo preniesť, umiestnili v miestnej katedrále, odkiaľ si ho veriaci odpaľovali do svojich príbytkov.

O súčasnej tradícii Betlehenského svetla a zvykoch v Prievidzi sme sa porozprávali so staršími skautami: **Máriou Šimkovou - sestrou Maňkou a Ing. Alexandrom Halahyjom - Akelom.**

Ako vznikla novodobá myšlienka Betlehenského svetla?

A. Halahyja: Novodobú históriu Betlehenského svetla píšeme od roku 1986. Tradíciu roznášať plamienok založili naši susedia Rakúšania - tvorcovia vianočnej televíznej akcie v mestečku Linz na pomoc postihnutým deťom. Tí sa snažili nejakým zaujímavým prvkom ozvláštniť program týchto akcií. Na jeseň toho roku rozhlasový redaktor lineckého štúdia H. Obermayer spojil tento návrh so stretnutím predstaviteľov rôznych náboženstiev k modlitbe za mier, ktorú zvolal Ján Pavol II. do Assisi. Tak vznikla myšlienka „Betlehenského

svetla mieru“. Pred Vianocami poslali do Betlehemu lietadlom telesne postihnuté dieťa, ktoré v Bazilike Narodenia Pána odpálilo z večného svetla plamienok a lietadlom ho prinieslo späť do Linzu. Dňa 24. 12. 1986 sa po prvýkrát v priamom televíznom prenose odpaľuje v lineckom štúdiu ORF Betlehenské svetlo. Pred štúdiom stojí zástup nadšencov, ktorí vlakmi rozvážajú svetlo po celom Rakúsku. Po roku 1989, keď padli totalitné režimy v Európe, sa tento zvyk rozšíril aj do ostatných krajín susediacich s Rakúskom, vrátane Slovenska.

Betlehenské svetlo svieti v Európe už od roku 1986. Čo sa za tú dlhú dobu zmenilo?

A. Halahyja: Bezprostredne po politických zmenách v roku 1989 prekročilo Svetlo pokoja a mieru hranice medzi Rakúskom a štátmi bývalého sovietskeho bloku, ktoré sa ešte pár mesiacov predtým pokladali za neprekonateľné. Pred 17 rokmi, krátko pred Štedrým večerom, prišlo pozdraviť Betlehenské svetlo ako symbol nového susedstva a jednoty do Českých Budejovic takmer 10 000 ľudí. Svetlo pokoja a mieru sa dostalo aj na Václavské námestie v Prahe a horelo aj na zbúranom Berlínskom múre. Je to dôkaz, že Betlehenské svetlo pokoja, podobne ako skauting, ktorý sa mohol obnoviť až po skončení totality, žiari v slobodných krajinách a v ľuďoch s otvoreným srdcom. Má tú moc prekonávať hranice, štátne i ľudské. Veríme, že za tieto roky zbúralo medzi samotnými ľuďmi mnoho

prekážok a zbytočných hraníc. Mnohé však ešte má pred sebou, a tu by sme si mali uvedomiť, že plamienok je symbol, ale závisí len od nás, či tieto hranice dokážeme prekonať len my sami, sami v sebe a medzi sebou.

Kto priviezol Betlehenské svetlo prvýkrát do Prievidze?

A. Halahyja: Prvé privezenie betlehenského svetla do Prievidze bolo súčasťou skautskej aktivity po obnovení skautingu. Stalo sa tak v roku 1990. Prvý raz poň išli prievidzskí skauti do Trenčína. Do Prievidze ho priviezli vlakom traja skauti Vlčkovci. Otec Viliam so synmi Karolom a Alojzom.

Ako sa dostane Betlehenské svetlo až do Prievidze tento rok?

Na začiatku Betlehemskej štafety tento rok stála desaťročná Elizabeth Nemeč z hornorakúskeho mesta Bad Ischl. Plamienok z Baziliky Narodenia Pána v Svätej zemi odpálila v pondelok 26. 11. 2007 a spolu s ďalšími 380 pútnikmi ho prepravila do Linzu a Viedne. Rakúski skauti ho odovzdajú zástupcom Slovenského skautingu a ďalších organizácií z dvoch desiatok susedných štátov na slávnostnej ceremónii v sobotu 15. decembra 2007 o 14. hodine v kostole Gustava Adolfa vo Viedni. Prenesený plamienok z miesta narodenia Ježiša Krista skauti slávnostne privítajú na Slovensku a odovzdajú ho do rúk slovenskej verejnosti v sobotu 15. 12. počas sv. omše vo Františkánskom kostole v Bratislave. Na záver bohoslužby ho požehná kňaz. V sobotu 15. 12. Betlehenské svetlo osobne prijme od zástupcov Slovenského skautin-

gu aj prezident SR Ivan Gašparovič. V nedeľu 16. 12. od skorého rána sa rozbehnú vlaky so skautskými posádkami a budú šíriť Betlehenské svetlo po Slovensku. Dúfame, že sa nestane nič výnimočné a svetielko príde zrýchleným vlakom, ktorý má byť v Prievidzi o 9:37. V priebehu dňa ho doručia po 20 hlavných i vedľajších železničných tratiach do 300 miest a obcí, od Kútov na západe až po Čiernu nad Tisou na východe republiky.

Betlehenské svetlo ľudia zvyknú nadšene vítať. Ako vyzerá privítanie Betlehenského svetla v Prievidzi?

A. Halahyja: Na každej zástavke vlaku z Bratislavy skauti rozdávať čakajúcim na staniach túto vzácnosť. Ak sú na stanici skauti, nadšene mávajú zástavami, spievajú. Väčšinou si službu prevozu Betlehenského svetla na seba zoberú skauti Karol a Alojz Vlčkovci. A tak v staniach okrem odpálenia plamienka vyberú gitaru a znejú skautské pesničky všade tam, kde rýchlik zastaví.

M. Šimková: A inak to samozrejme nemôže byť ani u nás v Prievidzi. Vždy sa nás stretne vyše dvadsať. Čakajú i včielky a vĺcatá. Rozdávame si špeciálne vianočné pozdravy, ktoré si vopred vyrobíme na schôdzkach. V Prievidzi máme aj vlastnú pesničku, ktorú zvykneme spievať. (Akela i Maňka nám ju aj zaspievali.) Na stanicu si po svetielko chodia z mnohých okolitých obcí.

Podľa vašich slov je v Prievidzi Betlehenské svetlo asi týžden pred Vianocami. Čo sa s ním deje do Štedrého dňa?

M. Šimková: Ako sa medzi skautami ho-

Alexander Halahyja rozdáva Betlehenské svetlo

vorí, treba ho „držať“. Vždy sa nájde niekto kto sa na to podujme. V prvých rokoch pravidelne svetlo prechovával Tibor Sokol – brat Noe. O Betlehemskej svetlo sa starali aj Alexander Halahyja či Helenka Mačuhová. Teraz ho zvykneme uchovávať u nás v pivničke vo dvoch lampášoch, resp. v starých maštalných lampách. Často nazerať, či svieti a ono žiari... Ľudia si už zvykli navštevovať nás aj počas týždňa – prichádzajú najmä zo širokého okolia. Posledné dva roky udržiavajú doma svetlo i Ľuboš a Mária Krchňaví z Bojníc.

Ako prebieha odovzdávanie Betlehemskeho svetla v Prievidzi?

M. Šimková: Pravidelne chodíme 22. alebo 23. decembra do domovov dôchodcov v Prievidzi a Bojniciach. Pamätám si, ako sme tam voľakedy chodili aj s Helenkou Mačuhovou a všetkými našimi včielkami. Bolo toho toľko, že sme sa obávali, či stihneme doma všetko

pripraviť. Nácviky a rôzna iná príprava zabrali veľa času. Svätá rodina bola vždy s nami a stihli sme to.

A. Halahyja: Najviac práce je však počas Štedrého dňa. Vtedy chceme plamienok sprostredkovať čo najviac ľuďom v našom okolí. Skauti od 13.00 do 14.00 rozdávať plamienok na viacerých, dnes už tradičných miestach v Prievidzi a v Bojniciach. Potom ideme na vigílnu sväté omše. Mávame na nich aj program a po nich zapalujeme pred kostolmi plamienok každému, kto má oň záujem.

Čo odporúčate tým, ktorí si chcú doniesť svetielko úspešne až domov?

A. Halahyja: Farnikom, ktorí nemajú pet-

rolejovú lampu odporúčam prísť si po svetlo za skautami s kahancom, ktorý je chránený pred vetrom. Vhodné je dať si sviečku do zaváraninového pohára. V chladnej noci mi raz na balkóne zamrzol petrolej v lampáši. Musel som ísť k Maňke, aby som si svetielko znova zapálil. Odporúčam teda používať lampový, parafínový olej.

Prijali vás v domovoch a zariadeniach?

M. Šimková: Museli sme ich brzdiť v pohostinnosti, pretože vždy nám toho veľa pripravili. Boli vďační, za svetlo, lebo väčšinou to boli tí, ktorých si nikto na sviatky nevzal domov. Deti v domove si s nami zaspievali, zašantili. Raz sa na nás pri

odchode z postieľok dívali smutné očka malých detičiek. Naše malé včielky sa ma pýtali: „Maňka, prečo mali zrazu tak smutné očka? Prečo nejdú domov za maminkami? Prečo si pre ne neprídu, prečo sú tam? Povedala som im, že nie všetky maminy chcú mať

deti pri sebe. A vôbec už nie cez Vianoce. Možno niektoré ani mamy nemajú... Tiež som sa im snažila vysvetliť, že mamičky im nahrádzajú láskavé, obetavé tety, ktoré sa o nich dobre starajú. Nezabudla som malým skautkám pripomenúť, aby si vážili svoje mamky, ktoré ich doma čakajú. Keď sa potom tie naše privítali s mamkami, bolo na nich vidieť akúsi vďačnosť, ktorú z tohto poznania získali. Možno aj trochu prišli na to, že mama je skutočne Boží dar. Neskoršie sa staršie skautky chodili hrať s týmito deťmi do Bojníc i Handlovej. Vyvinuli sa z toho pekné priateľské vzťahy.

Zažili ste nejakú príhodu?

M. Šimková: Raz prišla pani a hovorí: „Vy

Aj v roku 2004 skauti s Betlehemským svetlom navštívili Domov dôchodcov Mária Šimková - Maňka je vľavo

ani neviete, koľkým ľuďom svietite na ceste života.“ Veľmi ma potešila, lebo betlehemske svetlo je pre mňa srdcovou záležitosťou... Modlime sa tiež prosím, aby naši

skauti nezabúdali pre aktivity na zmysel Vianoc.

Za úprimné slová ďakuje Anka Gálová Vavrová, foto: skautský archív

Svedectvá o Betlehemskom svetle

Nečakané stretnutie

Cestovali sme vlakom prežiť štedrý deň i dovolenku v Tatrách. Celá rodina sme zostali prekvapení, keď zastavil rýchlik a zrazu skauti rozdávali z nášho vlaku na stanici svetlo ďalším skautom. Dovtedy sme takéto niečo krásne nepoznali. Z vďačnosti a lásky aj nám venovali dokonca lampášik s betlehemským svetlom. Odvtedy nie sú moje Vianoce bez svetla. Prináša mi ho priateľka Gabika. Nech toto Svetlo prežiarí celé naše byty, rodiny i srdcia. Celý svet.

Eva Hegerová

Ďakujem za požehnanie

Bolo popoludnie štedrého dňa. Na naše dvere niekto nesmelo zaklopať. Vonku bola chumelenica a za dverami len nejaký šepot. Čo to môže byť za hosť a v tento deň. Nesmelo som pootvorila dvere. Na chodbe bola tma, len spoza plamienka kahanca sa na mňa usmievali dva páry očí. Čiapky mali natiahnuté hlboko do čela a navrhšené snehom ako snehuliaci. „Nesieme vám betlehemske svetlo. Je také ozajstné, pozrite. Skauti ho priniesli pre Slovákov až zo Svätej Zeme, z Betlehema, aj pre vás...“ Tie slová ma tak zasiahli, že som ich oboch pozvala ďalej. Boli takí uzímení. Neubránila som sa slzám. V ten večer sme dostali miliónový dar do bytu – svetlo Boha. Ako je možné, že som precitla až v ten deň, v tú chvíľu cez to svetlo. Boli to dvaja bratia, skauti Dušan Hricko s bratom Lukášom.

Odvtedy sa snažím priniesť betlehemske svetlo aj ja do našich činžiakov, koľko len vldzem. Hlavne prosím o požehnanie betlehemskeho Jezuliatka pre všetkých v našom činžiake na našich sídliskách, v mestách, dedinách, v rodine, u priateľov i nepriateľov, jednoducho na celom svete. Ani neviem, ako je možné, že si ma Boh asi po piatich rokoch priviezol do Betlehema priamo na miesto, kde sa z Márie Panny zrodilo Svetlo – Ježiš. Tam som Jezuliatku predložila všetkých do jaslí, ktorých som stretla v živote od svojho narodenia až doteraz. Ktorých Ježiš veľmi miluje...

Anka G.

S radosťou dnes sem prichádzame

pieseň prievdzských skautov pri rozdávaní Betlehemskeho svetla

1. S radosťou dnes sem prichádzame,
betlehemske svetlo nesieme,
Nech prežiarí vianočné sviatky,
To vám prajú skauti, skautky.

R: A Ježiš, jasné Svetlo z Betlema pre nás
nech v tento spásonosný čas
rozsvieti radosť, lásku v ľudských srdciach zas.
Zažne Betlehem v každom z nás.

Na nápev piesne Jak dobre nám

Mikuláš Mišík

Žil pre dobro národa a Kristovej Cirkvi

„Bol obetavým kňazom a všetko čo robil, robil pre dobro národa a Kristovej Cirkvi,“ priblížil 25. novembra osobnosť Mikuláša Mišíka, kňaza Banskobystrickej diecézy, biskup Rudolf Baláž počas slávnostnej sv. omše vo farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi. Pri príležitosti stého výročia narodenia tohto historika a publicistu odhalili pamätnú tabuľu a miestny výbor Matice slovenskej predstavil knihu o jeho živote a diele. Na slávnosti sa zúčastnil primátor mesta Ing. Ján Bodnár, ktorý diecéznemu biskupovi odovzdal prvý výtlačok knihy. Prítomný bol i dekan bojnického dekanátu František Havlík a kňazi z blízkych farností.

V homílii sv. omše na slávnosť Krista Kráľa povzbudil biskup Rudolf Baláž prítomných, aby nestratili tú správnu životnú orientáciu kresťana – dosiahnutie Nebeského kráľovstva. Heslo „via recta perge – priamou cestou kráčaj“, sa podľa slov biskupa ukázalo aj na životných osudoch Mikuláša Mišíka, ktorý počas svojej činnosti historika a kňaza neuhýbal tlakom vtedajšieho režimu. „Jemu bol Kristus kráľom svojho života,“ pokračoval otec biskup, ktorý osobu prievidzského kanonika Mišíka spoznával ako mladý kňaz pri osobných stretnutiach. Prievidžanom diecézny biskup poprial, aby pri spomienke na svojho rodáka mali kresťansko-katolícku hrdosť.

Keďže nedeľná sv. omša o 10.30 býva v Prievidzi venovaná deťom, biskup Rudolf sa obrátil aj na rodičov: „v nich máte, rodičia, najväčšie klenoty – nasmerujte ich na Krista.“ Ako duchovný otec diecézy poprosil rodičov obzvlášť o dve veci: domácu

rodinnú katechézu a zodpovedný osobný rodičovský príklad. Biskup Rudolf Baláž počas slávnosti poďakoval miestnym zástupcom Matice slovenskej, ktorí v priebehu roku 2007 – roku Mikuláša Mišíka v Prievidzi, venovali tejto osobnosti mnoho pozornosti a pracovnej energie. Výsledkom tejto práce je i kniha „Mikuláš Mišík, kňaz a historik, život a dielo“ od spoluautorov Ján Sabo, Erik Kližan, Anna Sabová.

Zdroj: TK KBS

informovala Zuzana Juhaniaková.

Ing. Ján Bodnár podáva Mons. Rudolfovi Balážovi knihu o živote a diele Mikuláša Mišíka a tým ju uvádza do života

Odhalenie pamätnej tabule na budove RKFÚ v Prievidzi

Jubileum Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Prievidzi 1908 - 2008

Nekrológ

s. M. Petronela Fábiková, FDC

Narodila sa:

19. 4. 1909 Prievidza

Obliečka:

24. 8. 1929 Veltrusy – Česko

Prvé sľuby:

24. 8. 1931 Spišská Sobota

Večné sľuby:

28. 8. 1936 Viedeň – Materinec

Zomrela:

23. 8. 1994 Michalovce

Sestra Petronela, krstným menom Júlia, pochádzala z dobrej a zbožnej rodiny. Mala dvoch bratov a dve sestry. Nakoľko naše sestry pôsobili v Prievidzi, učili ju na základnej škole. Pod vplyvom ich dobrého príkladu, rástla v nej túžba po rehoľnom živote.

Bola jednou z našich prvých slovenských kandidátok, ktoré vstúpili do Kongregácie Dcér Božskej Lásky, hneď po zakúpení domu v Trnave. Bolo to 1. septembra 1924. Dom ešte nebol zariadený, štyri kandidátky bývali na internáte u sestier uršulínok a tam aj študovali. K nim patrila práve naša Júlia. Strednú rodinnú a ošetrovateľskú školu navštevovala v Opave u našich sestier a tam sa učila hudbu a nemčinu. V roku 1929 vo Veltrusoch pri Prahe vstúpila do noviciátu. Druhý rok noviciátu absolvovala už v Spišskej Sobote, kde sa práve otvoril náš slovenský noviciát. Tu zložila aj prvé rehoľné sľuby. Doživotné sľuby skladala vo Viedni v našom materinci.

Bola pridelená k chovankám, dávala privátne hodiny hudby a nemčiny. Nemčinu učila aj zosnulého otca biskupa Pavla Hnilicu. Pôsobila ako predstavená v Michalovciach,

vo Vrchlabí, v Rúbani. Bola veľmi pracovitá, zbožná a rada študovala Písmo sväté. Často ho brala do ruky.

Od roku 1951 – 1975 pôsobila v Česku v továrni a v Ústave sociálnej starostlivosti pre dospelých. Potom bola preložená na Slovensko do Malženíc, kde bola organistkou v kostole a ochotne pracovala všade, kde bolo potrebné. V roku 1992 bola preložená do Michaloviec, kde už v obnovenom dome pracovali naše sestry. V júli 1993 bola doma v Prievidzi na dovolenke a tu ochorela. Museli ju odviezť do nemocnice v Bojniciach. V tejto nemocnici pracovala ako lekárka jej neter. Hneď sestričku dôkladne vyšetrili. Po trojtýždňovej liečbe sa vrátila do Michaloviec.

Zdravotný stav sa zhoršoval, preto ju primár pľúcneho oddelenia v Michalovciach odporučal na liečenie do Vyšných Hágov. Odtiaľ sa vrátila začiatkom januára 1994 späť domov. Hneď sa dostala na onkológiu v michalovskej nemocnici a tam pobudla až do mája. Do kostola chodievala každé ráno.

V chorobe bola príkladná, trpezlivá, vždy vďačná za každú, i tú najmenšiu službu. Mala veľkú úctu k predstaveným. Každý deň prijala Eucharistiu, aj v deň smrti 23. augusta. Zomrela popoludní za prítomnosti sestier, ktoré sa pri nej modlili ruženec. Ešte sa aj prežehnala pred a pohybom úst dávala najavo, že sa modlí s nimi. S ružencom v ruke a s modlitbou na perách pri jeho dokončení ukončila svoju pozemskú púť.

Počas rehoľného života kráčala za dokonalosťou ťažkou krížovou cestou. Ježišov kríž jej pripomínal maximálnu lásku Božiu a odovzdanosť do vôle Božej. Rada sa

„dávala“... Bola plne pripravená na príchod nebeského Ženícha. Rehoľu veľmi milovala a obetovala sa.

Ježiš nech je jej bohatou odmenou. Mala krásny pohreb. Pohrebu sa zúčastnila v peknom počte aj jej rodina, sestry a veľa veriacich. Mnohí starší ľudia ju poznali, keď tam pôsobila medzi mládežou. Je pochovaná na cintoríne v Michalovciach.

Text: Sr. M. Timotea Šebeňová, FDC

Foto: archív FDC v Prievidzi

Mladí mladým: Kto prišiel určite nebanoval

V poslednú sobotu cirkevného roka, na vigíliu sviatku Krista Kráľa sa vo farskom kostole vo Veľkej Lehôtke uskutočnil tradičný gospelový festival. Pod názvom Mladí Mladým ho usporadúva hudobná skupina SPRAY už trinásť rokov a nebolo tomu inak ani v tomto roku.

Program začal svätou omšou na ktorej spieval detský zbor z Veľkej Lehôtky za doprovodu domácej kapely SPRAY. Potom sa už mladí premiestnili do miestneho kultúrneho domu, kde program pokračoval. Prijemnú atmosféru navodila už prvá kapela WETVA z Prievidze a tiež zbor z Partizánskeho, SKALKÁČI.

Po nich zaspieval zbor Zo Srдца z Partizánskeho a nováčik festivalu, handlovské KAČENKY. Stálice ako ŠUMIENKY z Diviaku nad Nitricou a hudobná skupina SPRAY z Veľkej Lehôtky zakončili festival svojimi vystúpeniami.

Požehnaním na cestu vypevnil mladých domáci správca farnosti Mgr. Marek Sabol. Festival ukázal, že aj mladí vedia vyznať vieru v Boha. Či už spevom hudbou, ale aj účasťou na podobných akciách. Škoda len, že v tento deň bolo viacero diecéznych

akcií a preto účasť na festivale bola tochu nižšia ako po iné roky. Tí čo prišli však určite nebanovali.

O rok prídte aj Vy chváliť Krista Kráľa piesňou a tancom.

Text: Ing. Branislav Bullo

Foto: A. Vlčko

Naši miništranti v Badíne bodovali, k prvému miestu chýbal len kúsok šťastia

Sobota 10. novembra 2007 bola pre miništrantov z Farského kostola sv. Bartolomeja neobvykle výnimočná. Išli na celodiecézny miništrantský futbalový turnaj do seminára v Badíne. Na turnaj sa prebojovali spomedzi všetkých družstiev prievidszského dekanátu, preto si príležitosť reprezentovať vážili dvojnásobne.

Odchádzali sme zavčas ráno o siedmej. Dorazili sme načas – práve začínala úvodná svätá omša, ktorú celebroidal seminárny prefekt ThDr. Jozef Repko, ktorý bol neskôr počas turnaja rozhodca.

Turnaja sa zúčastnilo 12 družstiev, jedným z nich bol aj tím kňazského seminára. Za Prievidzu hrali Peter a Anton Pytlovci, Juraj Orlík, Marek Borko, Lukáš Novák, Michal Jantoška, Marek Mokrý a samozrejme náš kapitán, kaplán Daniel Markovič.

Hralo sa v 4 skupinách po 3 družstvách, dvakrát po 7 minút, v ďalšej časti turnaja po 10 minút. V našej skupine sme sa stretli s Handlovou, zdolali sme ju 2:0 a s družstvom Zvolen-mesto, nad ktorým sme zvíťazili 3:0. Postúpili sme teda z prvého miesta.

Stretli sme sa s ďalšími Zvolenčanmi, s družstvom zo Sekiera. V zápase sme mali navrch a tlačili sme, z mnohých šancí však nepadol gól a zápas sa skončil nerozhodne 0:0. Nasledovalo bezgólové predĺženie a penalty, v ktorých sme uspeli 3:1. Po náročnom zápase sme postúpili do semifinále s favorizovaným tímom bohoslovcov z Badína. Hrali sme s veľkým nasadením a aj preto sme vyhrali 5:3, čo znamenalo postup do finále.

Naším súperom boli miništranti zo Žiaru nad Hronom. Duša chcela, ale telo po ťažkých zápasoch už nevládalo. Zápas bol mimoriadne vyrovnaný, miestami Žiarčania neprijemne tlačili. Počas sa skončil nerozhodne 1:1. Po zmene strán sme 6 minút pred koncom zápasu dostali druhý gól a po

vynútenom otvorení hry aj tretí.

Súper nás zdolal najmä kondične. Finále sme síce prehrali, ale aj tak sme si domov priniesli pohár a sladké odmeny.

Druhé miesto je v takejto konkurencii koniec koncov veľmi pekné. Tiež nás teší, že sme nemuseli bežať za autami domov. To nám sľuboval pán kaplán v prípade, že by sme domov neniesli pohár.

Text: Matúš Mokrý

Foto: -dm-

Záverečné poradie

1. Žiar nad Hronom
2. Prievidza - mesto
3. Vrútky
4. Bohoslovci z Badína
5. Zvolen Sekier
6. Handlová
7. Zvolen - mesto
8. Banská Bystrica - mesto
9. Zvolen západ
10. Bojnice
11. Detva
12. Banská Bystrica - katedrála

Pápež Benedikt XVI. pozýva mladých do Sydney

Sydney sa už pripravuje...

V Austrálii už prebiehajú intenzívne prípravy 23. svetových dní mládeže (SDM), na ktorých sa zúčastnia mladí z vyše 160 krajín celého sveta vrátane skupiny pútnikov zo Slovenska. Slovenskí pútnici majú práve v týchto dňoch možnosť zaboťovať si čo najlacnejšie letenky do Sydney. V otázke víz a poistenia im pomoc poskytnú prípravňý tím Sekcie pre mládež Konferencie biskupov Slovenska, ktorý v spolupráci s partnermi v Austrálii rieši priebeh príprav i samotnú realizáciu pobytu slovenských pútnikov na SDM v Sydney. Záujemcovia sa môžu prihlásiť elektronicky na stránke www.mladez.kbs.sk.

SDM: Búranie bariér

SDM v Sydney sa začínajú 15. júla 2008 a vyvrcholia pešou púťou na Kráľovskú dostihovú dráhu Randwick, kde bude 20. júla slúžiť slávnostnú liturgiu pápež Benedikt XVI., ktorý pozval mladých celého sveta do Sydney, aby prostredníctvom interkultúrneho dialógu rúcali bariéry vzájomných predsudkov, a spoločne sa tak

***Keď zostúpi na vás
Svätý Duch,
dostanete silu
a budete mi svedkami***

Sk 1, 8

podieľali na šírení pravých hodnôt. Cez ďalšie aktivity pripravené v rôznych jazykoch ako koncerty, festivaly, workshopy, púte, adorácie, katechézy môžu mladí zažiť multikultúrne spoločenstvo a participovať na svedectve viery, ktorá spája všetkých bez ohľadu na farbu pleti, sociálny status či štátnu príslušnosť.

Dostanete silu a budete mi svedkami

Mottom stretnutia, ktoré vyhlásil pápež Benedikt XVI. na ostatných SDM v Kolíne nad Rýnom v roku 2005, je biblický text *Keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami* (Sk 1, 8). „Skrze Ducha Svätého budete schopní, milí mladí, dozrieť k hlbšiemu a radostnejšiemu porozumeniu Ježišovi, a zároveň k účinnejšiemu uvádzaniu evanjelia do praxe na prahu tretieho tisícročia.“ uvádza pápež Benedikt XVI. v posolstve adresovanom mladým pri príležitosti 23. SDM. V tomto duchu sa nesie aj trojročná príprava na SDM v Sydney v jednotlivých farnostiach a diecézach po celom svete.

Očakávanie: 300 Slovákov

Organizátori očakávajú päťsto- až sedemstotisíc pútnikov, pre ktorých pripravujú možnosť stráviť pred oficiálnym otvorením SDM týždeň v jednotlivých diecézach v Austrálii a na Novom Zélande. Mladí zo Slovenska dostali pozvanie do diecézy Melbourne, kde sa zapoja do Dní sociálnej zaangažovanosti v rámci budovania pútnického parku. Očakáva sa, že na SDM v Sydney sa prihlási okolo 300 Slovákov, ktorých bude sprevádzať pomocný bansko-

bystrický biskup Tomáš Galis a vладыka Milan Chatur, obaja zodpovední z poverenia KBS za pastoraáciu mládeže na Slovensku.

Z histórie SDM

Fenómén SDM je zaujímavý a prítlačivý už od roku 1985, kedy pápež Ján Pavol II. pozval mladých do Ríma, aby sa spoločne delili o dar viery a vytvárali mosty priateľstva a nádeje medzi ľuďmi, kontinentmi a kultúrami. Odvtedy sa SDM každé dva-tri roky konajú v niektorom z veľkomiest postupne na všetkých kontinentoch (napr. Buenos Aires, Manila, Paríž, Toronto, Sydney). V tejto tradícii pokračuje aj pápež Benedikt XVI.

Česi a Slováci sa stretnú na Velehrade

Pre tých, ktorí sa nemôžu zúčastniť na 23. svetových dňoch mládeže (SDM) v Sydney, pripravujú Sekcie pre mládež Českej biskupskej konferencie a Konferencie biskupov Slovenska stretnutie mládeže na moravskom Velehrade. Podujatie bude prebiehať paralelne so SDM v Sydney 18. – 20. júla 2008. Cieľom stretnutia je umožniť mladým ľuďom z Čiech, Moravy a Slovenska dôstojnú oslavu SDM v Sydney, a tak participovať na myšlienke svetových dní, aby mladí boli mostami priateľstva a nádeje medzi jednotlivými národmi a kultúrami.

Telemost spojí mladých

Obe stretnutia budú prepojené telemostom počas slávnostnej vigílie, ktorú bude celeb-

rovať pápež Benedikt XVI. v Sydney. Záštitu nad podujatím prevzal Ján Figeľ, člen Európskej komisie pre vzdelávanie, odbornú prípravu, kultúru a viacjazyčnosť. Organizátori očakávajú päť- až osemtisíc mladých zo Slovenskej a Českej republiky. Ide teda o medzinárodné stretnutie mladých, ktoré bude i napriek vzájomnej blízkosti oboch národov vyjadrením internacionálnosti prítomnej v Sydney. Cez pripravované koncerty, workshopy, nočné bdenie a iné aktivity si organizátori kladú za cieľ vytvoriť atmosféru typickú pre SDM – atmosféru priateľstva a vzájomnej blízkosti všetkých národov. Za najdôležitejší bod programu možno považovať priamy prenos vigílie s pápežom Benediktom XVI., ktorý bude u nás, v dôsledku časového posunu, zaradený v sobotu doobeda 19. júla 2008.

ActIv8 je výzva k aktívnej mladosti

Mottom stretnutia mladých na Velehrade je výzva „ActIv8“, v ktorom je ukrytý anglický výraz „activate“, čím chcú organizátori povzbudiť účastníkov k aktívnemu a činnorodému prežívaniu mladosti a motivovať ich k vydávaniu osobného svedectva o Kristovi v súčasnom svete. Zároveň je v motte zahrnutý biblický citát zo Skutkov apoštolov hlava 1 (act 1) verš 8 (v 8), ktorý je ústrednou témou 23. SDM v Sydney: „Keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami.“ (Sk 1, 8)

Velehrad: Významné duchovné centrum

Moravská dedina Velehrad patrí k najvýznamnejším pútnickým miestam v Českej republike. Kult slovanských vierozvestov, Sv. Cyrila a Metoda, ktorí sú spolupatrónmi Európy, robí z neho významné duchovné centrum, miesto častých cirkevných púť, stretnutí a cyrilometodských osláv. Svojím významom presahuje hranice Českej republiky.

Podľa TKKBS spracoval A. Vlčko
Foto: archív SDM

Duchovná obnova so spoločenstvom Jozue

V dňoch 9. – 11. novembra 2007 sa uskutočnila na našej škole duchovná obnova, ktorú zorganizovali členovia modlitbového spoločenstva Jozue.

Pán pozval na túto obnovu veriacich z rôznych vekových skupín a z rôznych oblastí Slovenska, hoci prevahu mali Prievidžania. Vekové rozpätie od približne 16 do 75 rokov vytvorilo neopakovateľnú atmosféru jednoty a radosti skrze chválu nášho Pána Ježiša Krista. Duchovným heslom obnovy bol citát zo Sv. Písma: "Nikto ma nemôže odlúčiť od Tvojej lásky", a jej hlavnou témou otázka strachu.

O strachu a jeho úskaliach prednášali mladí zo spoločenstva Jozue, ktorých svedectvá vo svetle príkladov zo Sv. Písma mali povzbudzujúcu silu a uzdravujúcu moc. Smerovali k tomu, aby sa kresťania nebáli prejavíť svoju vieru, kdekoľvek sa nachádzajú, aby vyšli zo svojich "úkrytov" a nasledovali Pánovo volanie.

Strach ubližuje ľuďom a zabraňuje im rozvinúť dôverný vzťah s Bohom. Paralyzuje ľudí i svet. Preto na záver citujem myšlienku, ktorá mňa osobne zasiahla najsilnejšie, že totiž "zlo sa najviac rozvíja tam, kde dobro mlčí, lebo má strach!"

Škola v roku 2100

Srdečne pozdravujeme všetkých čitateľov časopisu Bartolomej. Prvý štvrtrok v škole ubehol neveriteľne rýchlo, ani sme sa nenazdali a už tu budú zimné prázdniny. Naši žiaci sa z nich iste potešia, hoci vo vytváraní potešenia pre druhých tiež nezahálajú. Ich myslenie je od prírody snečné, a tak vám posielajú svoje úsmevné i vážne predstavy o budúcnosti.

Žiaci 6. ročníka mali za úlohu napísať na hodine dejepisu, ako si predstavujú školu v budúcnosti. Tu sú ich zaujímavé výtvo-

Škola v roku 2100 by podľa mňa mohla vyzeráť takto. Bola by to veľká budova s rôznymi učebňami. Žiaci by mali namiesto zošitov a kníh počítače, aby nemuseli nosiť do školy ťažké aktovky. Každý by mal prístup na internet, no a keďže o 93 rokov bude vyspelejšia technika, mal by na výber aj viacero spôsobov učenia. Učenie by nebolo núdné a žiaci by nechodili zo školy unavení. Triedy by boli krajšie zariadené, s kvetmi a nejakým zvieratkom, o ktoré by sa žiaci museli starať po celý školský rok. Každý ročník by mal vlastný školský autobus, aby žiaci nezaberali mies-

to v obyčajných autobusoch starším ľuďom. Do školy by sa zaviedla školská uniforma, potom by sa nikto necítil menejcenný. Po vyučovaní by mali žiaci možnosť zaplávať si v bazéne, zahrať si tenis, alebo inak sa odreagovať od školských povinností. Všetci žiaci by mali rovnaké možnosti. Možno bude škola v roku 2100 vyzerať úplne inak, ale dúfam, že sa stále bude meniť iba k lepšiemu.

Ivetka Urbanovská, 6.A

Škola v roku 2100 by bola v tvare trojuholníka. Na samom vrchu by sedel riaditeľ školy. Na ostatných poschodiach by sa učili deti. Domáce úlohy by nedostávali každý deň, ale iba vtedy, keď by neposlúchali. Škola by sa nachádzala na Mesiaci. Deti by každé ráno cestovali do nej raketobusom. Odchod zo zastávky by bol o 8:15 a príchod do školy o 9:00h. Učitelia by neboli ľudia, ale roboty. Tabuľa by bola obrúsený meteorit a kriedy by mali tvar hviezdy. Stoličky by mali tvar trojuholníka a lavice by boli tiež z meteoritov rôznych

fariieb. Do školy v prírode by žiaci chodili na Venušu a ostatné planéty. Na desiatu by si odlamovali z Mliečnej dráhy. Na obed by si zase uvarili mimozemšťanov na smotane. Hodiny by trvali 30 minút a prestávky 15 minút. Učivo by sa nalievalo lievikom do hlavy, aby sa deti nemuseli veľa učiť. Samozrejme by používali aj vesmírne počítače, na ktorých by robili všetko, čo by prikázala pani učiteľka. Takáto škola by bola pre žiakov určite zaujímavá a veselá.

Lenka Schutová, 6.A

Kvartáni: Čo si myslia o živote a láske

A čo si myslia o živote a o láske žiaci kvarty? Na hodine slovenského jazyka dotvárali báseň. Hrubo vytlačené slová pochádzajú z ich hláv. Človek by neveril, aké čisté a úprimné sú ich predstavy. Je to dobrý signál pre všetkých, ktorí prestali veriť dnešným mladým ľuďom.

Spev o láske

Pozemský život je pár **šťastných dní, rokov, okamihov, krídel, láskou naplnených chvíľ, veršov, snov, kvapiek, slnečných lúčov, náhod náhodných.**

Je celý iba **o slovách, o láske, o šťastí, rýchlym tajomstvom, záhadou, krátkym**

okamihom, čas, hra, biely, náš, plný krokov.

No bedár, ktorý **nikdy neľúbil, lásku nepocítil, lásku nevidí, v nenávisti žije, život nemáľuje, nelieta, ani nekráča, neuverí.**

Ten sotva i tú chvíľu **žije, nepremárni, spozná, prežíva, precítiuje, vníma, zachytí.**

Sotva v ňom duša **vzplanie, zaplesá, vznáša sa, plápolá, prežíva, rozkvitne, svítne, výska, zahorí, prebýva.**

Dvojstránku pripravila E. Blašková
Foto: archív PSS a Alojz vlčko

SVÄTÁ RODINA AKO INŠPIRÁCIA Sv. José Manyanet y Vives

Vianoce sú časom, kedy sa viac hovorí o rodinnej láske a súdržnosti. Snažíme sa svojich najbližších nielen obdarovať, ale i stráviť s nimi pár príjemných chvíľ. V mnohých rodinách však nevládne pokoj ani počas Vianoc, nieto ešte počas bežných dní. Čoraz viac sa hovorí o kríze rodiny v dnešnom svete. Uvedomoval si ju aj Svätý Otec Ján Pavol II.. Možno práve preto v roku 2004 svätorečil Josého Manyaneta, španielskeho kňaza žijúceho v 19. storočí. Dal nám tak mocného orodovníka v nebi, ktorý už na zemi venoval všetky svoje sily obnove a posväteniu rodín.

José Manyanet sa narodil v roku 1833 ako najstarší z deviatich detí. Jeho rodičia boli zbožní a dali mu dobrú výchovu. Malý chlapec sa rád učil, preto ho poslali študovať k piaristom na gymnázium do neďalekého mesta. Po maturite sa José rozhodol vstúpiť do seminára, nemal však dostatok financií na to, aby študoval a zároveň sa uživil. Privyrábal si teda vypomáhaním u piaristov a pôsobil aj ako domáci učiteľ hudby.

V roku 1859 bol José vysvätený za kňaza. Biskup diecézy, kde pôsobil, si ho veľmi vážil, a tak nasledujúcich päť rokov pracoval José po jeho boku. Nevyhýbal sa však ani pastorácii, pričom výsadné miesto uňho mala mládež a rodiny. Zorganizoval združenie, ktoré sa zaoberalo prehlbovaním náboženského života. To sa zanedlho pretransformovalo na mužskú rehoľu s názvom Kongregácia synov Svätej Rodiny. Neskôr vzniklo aj ženské Združenie sestier Svätej Rodiny.

Proti Josému sa začali útoky antiklerikálov, ktorí nechceli, aby sa cirkev aktivizovala v politickej a verejnej oblasti.

Musel preto odísť do Barcelony. Aj tu sa hneď vrhol do pastoračnej práce. Slúžil sv. omše, spovedal, zakladal farské školy, kolégiá a dielne pre chlapcov. Začal písať knihy s pedagogicko-náboženskou tematikou a založil i časopis „La Sagrada Familia“ (Svätá Rodina), ktorý sa stal známym nielen v Španielsku. Už jeho názov prezrádzal osobitnú úctu budúceho svätca k Svätej Rodine, ktorú sa snažil šíriť vo svojom okolí.

Z iniciatívy Josého Manyaneta vznikol v Barcelone i projekt mohutnej baziliky zasvätenej Svätej Rodine. Na základe Josého myšlienok vypracoval jej návrh (a až do

svojej smrti pracoval iba na nej) slávny architekt Antonio Gaudí. Bazilika je jedinou svätyňou tohto druhu v Španielsku a už dnes ju chodia obdivovať tisícky turistov, hoci stále nie je dokončená. Staví sa totiž výlučne z milodarov.

José Manyanet neustále pracoval napriek tomu, že ho sužovali mnohé choroby, prenasledovali politické orgány a úsilie mu neuláhčovali ani závistliví spolubratia. Zomrel v roku 1901

v Barcelone. Nemal ešte ani 70 rokov. Svätý Otec Ján Pavol II. ho blahorečil v roku 1984. Už vtedy vyzdvihol jeho úplné odovzdanie sa Božej láske prostredníctvom služby bližným. Šírenie úcty k Svätej Rodine a blaho rodín i detí nazval charizmomou prenikajúcou celý jeho život. José totiž nazýval každú rodinu drahocenným klenotom. V dobe, ktorú charakterizovalo neustále znižovanie hodnoty tohto základného prvku spoločnosti, našiel pre každú rodinu primeraný vzor svätosti – Svätú

Rodinu - obraz ktorej mala prinášať do svojej každodennej všednosti.

Odkaz života Josého Manyaneta je aktuálny i dnes. Možno práve príhovor tohto svätca prinesie do našich rodín vytúžený pokoj a radosť zo života pripodobneného tomu najväčšiemu vzoru, aký môže rodina v každom čase mať.

Životopisné údaje čerpané z knihy
Ž. Podlejski: Soľ zeme a svetlo sveta I.
Pripravila Petra Humajová

Pod'akovanie Centra pre rodinu

Milí čitatelia!

Od konca roku 2004, kedy bolo Diecézne pastoračné Centrum pre rodinu (DPCPR) požehnané Banskobystrickým pomocným otcom biskupom Mons. Tomášom Galisom, už uplynul čas, ktorý je hodný na krátke zamyslenie o činnosti DPCPR. Nechcem tu vypisovať, čo sa všetko urobilo, ale hlavne poďakovať všetkým, ktorí sa svojou možnou mierou podieľali na živote v Centre.

V prvom rade Banskobystrickému otcovi biskupovi Mons. Rudolfovi Balážovi za silnú modlitbovú, morálnu a finančnú podporu i obom riaditeľom DPCPR ThLic. Romanovi Sekovi a ThLic. Marekovi Iskrovi a Mons. Jánovi Bednárovi, dekanovi.

Ďakujem rehoľným sestrám z Kongregácie Dcér Božskej Lásky za ich modlitby, materiálnu a hlavne konkrétnu pomoc pri realizácii aktivít. Veľká vďaka kaplánom, ktorí intenzívne pomáhali, morálne, psychicky a kamarátsky vždy podržali... Nie je možné tu vypísať všetky mená jednotlivcov, nestačil by nám tento Bartolomej. A bojím sa, že s mojou chabou pamäťou by som isto na niekoho zabudla. Preto chcem poďakovať za prácu a čas, ktorý ste venovali Centru. Mnohí z Vás sa tu modlili, či už spoločensťvá, ruženčiarci či jednotlivci. Bolo naozaj cítiť, že sa v Centre držal pokoj a pohoda. Veľkou pomocou boli všetci lektori, ktorí zadarmo venovali svoje vedomosti iným. Mladí boli a sú mojou srdcovkou, čo oni dobre vedia. Im všetkým ďakujem za rozdávanú radosť, úžasnú, ale namáhavú pomoc v službe deťom - pri príprave, vedení a zabezpečovaní aktivít s deťmi a hlavne troch ročníkov Letných denných táborov. Bol to kus obetavej, ťažkej práce na psychiku, fyzickú a voľný čas. Veľká moja vďaka ide na adresu ľudí, ktorí mali „pod palcom“ technické zabezpečenie Centra od najmenších skrutiek, cez väčšie problémy so zariadením, technikou, pri organizovaní akcií a inými materiálnymi problémami.

A že ich bolo neúrekom, vedia dobre. Tam, kde sa intenzívne žije, materiál akosi rýchlejšie starne.

Veľkou kapitolou sú všetci jednotlivci a firmy, ktorí zo svojho finančne a materiálne podporovali činnosť Centra: Ing. Bodnár, MUDr. Záborská, RKFÚ - mesto, Alfaplast, Skanska, Unipharma, Coop Jednota, Mesto Prievidza, obchod Malý Princ, KASS v Prievidzi a mnohí iní sumami či materiálom ako mohli.

Veľkú radosť som mala aj zo spolupráce s inými zariadeniami a organizáciami. Rôznorodosť zameraní obohatila Centrum ich aktivitami a šikovnosťami, za čo z celého srdca ďakujem skautom zo 14. zboru v Prievidzi, organizácii Úsmev ako dar, Klubu Pampúch, Centru voľného času Spektrum, Charite sv. Vincenta, farskému spoločenstvu Bartolomejčatá, Piaristickej spojenej škole, ÚPSVAR v Prievidzi a iným. Ak som predsa na niekoho zabudla, úprimne sa ospravedlňujem.

Dekanátna bunka DPCPR v Prievidzi ukončuje činnosť 14. 12. 2007. Dúfam a pevne verím, že sa spoja sily ochotných a obetavých ľudí, aby podobne ako doteraz, mohol Pastoračný dom Matky Františky, alebo ako ho vy dobre poznáte – Trnka, fungovať naplno a slúžiť bohatou pomocou každému, kto ju bude potrebovať.

Veľká vďaka patrí aj mojej rodine, ktorá si odnášala a pomáhala mi zvládať moje nála-

dy a pracovnú dobu.

Blížia sa sviatky, pri ktorých si akosi viac uvedomujeme, že radosť môžeme rozdávať aj darmi tým, koho máme radi, alebo kto pomoc potrebuje. Ak sa popri všetkých Vašich rozdávaniach nájde troška navyše, môžete pomôcť aj DPCPR splatiť záväzok, ktorý máme ešte za energie do konca roku 2007, ktorý je približne 60 tisíc korún.

Názov účtu:

Diecezne pastoračné Centrum pre rodinu

Číslo bankového účtu:

2628050256/1100

Ešte raz Vám všetkým ďakujem za pomoc.

Advent nás posunul do nového liturgického roku a ja Vám všetkým vyprosujem u Boha veľký pokoj v srdci, ktorý prináša Boží Syn, múdrosť od Ducha Svätého, lásku a ochranu Panny Márie.

Mária Melicherčíková

Program bohoslužieb a pobožností v Prievidzi počas Vianočných sviatkov 2007

KOSTOL	Sv. Bartolomeja (Prievidza-mesto)	Nanebovzatia Panny Márie (Mariánsky - cintorín)	Najsvätejšej Trojice (kláštor piaristov)	Sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi (Zapotôčky)
Pondelok 24. 12. 2007 Štedrý deň	6: 00 16: 00 vigília 22: 00 polnočná 24: 00 polnočná	24: 00 polnočná	6: 45 16: 00 24: 00 polnočná	16.00 - vigília 22.00 - polnočná 24.00 - polnočná
Utorok 25. 12. 2007 Narodenie Pána, prikázaný sviatok	7: 30 9: 00 10: 30 15: 00 Jasličková pobožnosť 18: 00	9: 00	6: 45 9: 30 11: 00	8.00 10.00 18.30
Streda 26. 12. 2007 Svätý Štefan	7: 30 9: 00 10: 30 18: 00	9: 00	6: 45 9: 30 11: 00	8.00 10.00 18.30
Nedela 30. 12. 2007 Svätá Rodina	7: 30 9: 00 10: 30 18: 00	9: 00	6: 45 9: 30 11: 00	8.00 10.00 18.30
Pondelok 31. 12. 2007 Silvester	6: 00 16: 00 s pobožnosťou 23: 30 pobožnosť s požehnaním o 24:00	16: 00 s pobožnosťou	6: 45 16: 00 s pobožnosťou	16.00 s pobožnosťou 23.30 - pobožnosť s požehnaním o 24.00
Utorok 1. 1. 2008 Bohorodičky Panny Márie, slávnosť, prikázaný sviatok	7: 30 9: 00 10: 30 18: 00	9: 00	6: 45 9: 30 11: 00	8.00 10.00 18.30

V ostatné dni sú bohoslužby ako zvyčajne. Zmena programu vyhradená.

LITURGICKÉ OKIENKO**16. december 2007 - 3. ADVENTNÁ NEDEĽA**

Č1 - Teš sa, pláň a pustatina, plesaj, púšť rozkvitni s' a jesienka! Iz 35, 1-6a.10

R - Príd', Pane, príd' a zachráň nás. Ž 146, 7-10

Č2 - Buďte teda, bratia, trpezliví až do Pánovho príchodu. Jak 5, 7-10

Ev - Ján bol v žalári. Keď počul o Kristových skutkoch, poslal k nemu svojich učeníkov opýtať sa: "Ty si ten, ktorý ma prísť, alebo máme čakať iného?" Ježiš im odpovedal: "Chodte a oznámte Jánovi, čo počujete a čo vidíte. Slepí vidia, chromí chodia a malomocní sú čistí, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium. A blahoslavený je, kto sa na mne nepohorší.... Teda čo ste vyšli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám, viac ako proroka! Lebo to o ňom je napísané: Hľa, ja posielam svojho posla pred tvou tvárou a on pripraví cestu pred tebou. Veru hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ..." Mt 11, 2-11

23. december 2007 - 4. ADVENTNÁ NRDEĽA

Č1 - Preto vám sám Pán dá znamenie: "Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel." Iz 7, 10-14

R - Hľa, prichádza Pán, on je Kráľ slávy. Ž 24, 1-6

Č2 - Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, i od Pána Ježiša Krista... Rim 1, 1-7

Ev - S narodením Ježiša Krista to bolo takto: Jeho Matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Ale skôr, ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého. Jozef, jej manžel bol človek spravodlivý a nechcel ju vystaviť potupe, preto ju zamýšľal potajomky prepustiť. Ako o tom uvažoval, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš, lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov. To všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo Pán povedal ústami proroka: Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel, čo v preklade znamená- Boh s nami.

Mt 1, 18-24

25. december 2007 - NARODENIE PÁNA - utorok- 9. prikázaný sviatok

Č1 - Hľa, Pán oznamuje až do končín zeme: Povedzte dcére Siona: Hľa, prichádza tvoja spása. Iz 62, 11-12

R - Dnes zažiarí nad nami svetlo, lebo sa nám narodil Pán. Ž 97, 1-12

Č2 - Spasil nás nie pre spravodlivé skutky, ktoré sme my konali, ale zo svojho milosrdenstva. Tit 3, 4-7

Ev - Keď anjeli odišli od nich do neba, pastieri si povedali: "Poďme teda do Betlehema a pozrime sa, čo sa stalo, ako nám oznámil Pán." Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jaslách. Keď ich videli, vyrozprávali, čo im bolo povedané o tomto dieťati. A všetci, ktorí to počúvali, divili sa nad tým, čo im pastieri rozprávali. Ale Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich. Pastieri sa potom vrátili a oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané.

Lk 2, 15-20

30. december 2007 - Nedel'a Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

Č1 - Kto si ctí otca, bude dlho žiť, kto poslúcha otca, občerstvuje matku. Sir 3,3-7.14-16

R - Blažení všetci, čo sa boja Pána a kráčajú po jeho cestách. Ž 128, 1-5

Č2 - Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo... Kol 3, 12-21

Ev - Po ich odchode sa Jozefovi vo sne zjavil Pánov anjel a povedal: „Vstaň, vezmi si so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil.“ On vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta. Tam zostal až do Herodesovej smrti, aby sa splnilo, čo povedal Pán ústami proroka: „Z Egypta som povolal svojho syna.“ Po Herodesovej smrti sa vrátili do izraelskej krajiny a napokon do galilejského kraja. Usadili sa v meste Nazaret, aby sa splnilo, čo predpovedali proroci: „Budú ho volať Nazaretský.“ Mt 2, 13-15.

O Z N A M Y

- **Prihlasovanie na koledovanie Dobrej noviny**, spojené so zbierkou na misie bude v **sakristiách** farského kostola sv. Bartolomeja a Mariánskeho kostola na cintoríne **od 3. adventnej nedele**. Koledníci s krátkym programom navštívia príbytky prihlásených **26. alebo 27. decembra popoludní**, podľa toho, ktorý deň si vyberiete. Koledovanie je spojené aj s obradom požehnanja domu.

- Skauti budú rozdávať **Betlehenské svetlo na Štedrý deň (24.12.2007) od 13.00 do 14.00** na týchto miestach: Námestie slobody (Trojičný stĺp), Necpaly (Pyramidy), Sever (ABC market), Staré sídlisko (Ilekáreň IRIS pri Magure), Zapotôčky (Jednota na ul. Ľ. Ondrejova), Žabník (potraviny - ul. Stavbárov), Bojnice (Ilekáreň Notre Dame). Rovnako budú rozdávať záujemcom Betlehenské svetlo **aj po vigílnych sv. omšiach o 16.00 pri všetkých kostoloch** v Prievidzi.

- **Zbierka trvanlivého pečiva, sušeného a čerstvého ovocia** na Vianoce do balíčkov **pre núdznych bez domova** bude **19. a 20. decembra od 7.00 do 15.00** v Charite sv. Vincenta na Sládkovičovej ulici a **od 15.00 do 18.00** na Rím. kat. farskom úrade na ul. Mariánska 4. V prípade, že chcete svoje dary odovzdať neskôr, resp. v inom čase, kontaktujte zamestnancov charity na čísle **046 / 542 79 58**.

- **Chorých doma budeme spovedať** vo štvrtok **20. 12.** a v piatok **21. 12. doobeda** od 8:00.

- **Spoločná sv. spoved' bude v nedeľu 16. a 23.12.** vo farskom kostole sv. Bartolomeja, u piaristov i v vo farskom kostole sv. Terézie na Zapotôčkoch súčasne od 14:00 – 18:00 s 15 minútovou prestávkou od 16:00. O 18:00 bude potom sv. omša.

- **Spovedanie vo farskom kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi za celý dekanát:**

	9 ⁰⁰ – 12 ⁰⁰	13 ⁰⁰ – 15 ⁰⁰
Po (17.12.)	Sabol, Oliš	Svrček, Markovič D
Ut (18.12.)	Sabol, Saletíni	Saletíni, Karcagi
St (19.12.)	Saletíni, Markovič B	Kadlec, Karcagi
Št (20.12.)	Markovič B, Kadlec	Milo, Seko
Pi (21.12.)	Svrček, Markovič D	Milo, Markovič D

FARSKÁ KRONIKA OD 26.10. DO 25.11.2007

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali

Petra Schlossárová
Linda Líšková
Adam Kňazovič
Nikol Lacková

Matej Považan
Naďa Adamcová
Barbora Matiašková

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Juraj Brunclík - Mgr. Michaela Ďurtová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými

Viliam Urík, 83 r.
Jozef Čičmanec, 73 r.
Yasemin Caroline Kmeťková 0 r.
Elena Mokrú, 58 r.
Jozef Zaujec, 62 r.
Pavel Tóth, 79 r.
Mária Kadárová, 80 r.

Mária Školková, 80 r.
Margaréta de Rizová, 87 r.
Elena Hološková, 65 r.
Helena Parcerová 72 r.
Peter Kobárik, 27 r.
Albína Poupová, 83 r.
Emília Selepová, 73 r.

*Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...*

BARTOLOMEJ - časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan@farapd.sk

Zodpovedný redaktor, sadzba: Alojz Vlčko, alojz.vlcko@gmail.com

Redaktori: M. Melicherčíková, A. Gálová, A. Karaková, M. Kvetová,
P. Humajová, V. Melišková

Náklady na tlač: cca 10,- Sk.

Fotografie: Titulná strana, str. 2 a 23 - A. Vlčko. Str. 17 a 18 - M. Melicherčíková. Ostatné - archívy prispievateľov a redakcie, internet.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza.

Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Upozornenie: Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov.vyžiadané rukopisy nevraciamе.

Kontakt:

web:

www.farapd.sk

e-mail:

bartolomej@farapd.sk

adresa:

Redakcia Bartolomej

Mariánska 4

971 01 Prievidza

tel:

046 / 542 28 01

Deň otvorených dverí Piaristickej spojenej školy F. Hanáka 1.12.2007

"Poslaním našej rehole bude teda učiť deti od základov správne čítať, písať, počítať, učiť ich latinčinu ale predovšetkým ich naučiť nábožnosti a kresťanskej náuke. Nakoľko to bude možné, budeme im to podávať čo najľahšou formou."

sv. Jozef Kalazanský

BARTOLOMEJ

VIANOČNÝ DARČEK,
KTORÝ POTEŠÍ 12 KRÁT ZA ROK...

Milí priatelia, od nového roka chceme sprostredkovať duchovné povzbudenie a užitočné informácie z riadkov nášho časopisu ešte väčšiemu počtu čitateľov v celej Prievidzi a Bojniciach. Rozhodli sme sa **doručovať ho predplatiteľom priamo do poštových schránok**. Chceme tým pomôcť predovšetkým starším ľuďom, ktorí sa z rôznych dôvodov nemajú ako k Bartolomeju dostať.

Predplatné s donáškou na celý rok 2008 je 180 Sk

Časopis doručia miništranti a skauti priamo do poštovej schránky na určenú adresu v rámci Prievidze alebo Bojníc.

Ak ešte nemáte vhodný vianočný darček pre svojich blízkych, neváhajte a objedajte im časopis Bartolomej, ktorý ich poteší 12 krát za rok.

Ako si predplatiť Bartolomeja?

- Osobne v sakristii Farského kostola sv. Bartolomeja, kde zaplatíte predplatné a uvediete presnú poštovú adresu na doručovanie.
  - Odoslaním predplatného poštovou poukážkou typu H na adresu: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza.
- Časopis budeme doručovať na adresu odosielateľa poukážky.

Ó dieťaťko utešené,
z čistej Panny narodené,
daj nám svojej milosti,
nech sa s tebou uvidíme v radosti.

Tohto roku na začiatku
máme k Bohu prosbu krátku:
Nech sa vám dni šťastia množia,
nech vás chráni ruka Božia.

Milostiplné Vianočné sviatky
i celý rok 2008 vám vyprosuje
redakcia Bartolomeja.